

6

השבתה שאור לאכילה חמץ. משעה שהזכיר שלא לאכול חמץ לזכר
להשבתה שאור דכתיב שאור לא ימלא בבתים כי כל אוכל (חמץ):
ואכילה חמץ לאכילה חמץ. משעה שהזכיר לאכול מזה הזכיר שלא
לאכול חמץ דכתיב כל מחמלת לא תאכלו בכל מושבותיכם תאכלו
מזות וכתיב בערב תאכלו מזות תורה אור

[מחמלת]

אלמלא זמן אכילה מזה ואיסור חמץ
והשבתה שאור משכסה: אף חמץ.
אכין ורקין מיושטין אלמלא מקלה
היום מותר ומקלחו חסור ומעשה יס
לנו לחלק חמץ לאיסור וחמץ להיתר
ואיכא דאמר קד' הוא חץ בגמטריא
דחמץ ב"ט ג"ף ד"ף וקופס
ח' תחת אלף וז"ל במקום כ':
רשון דמקרא פסח.
רומא דקרא אהדי משמע ראשון
במשמעות דקרא שהוא יום קודם
לכל שבתה דקרא כיון דכתיב שבתה
וימים מזות תאכלו קד' ביום הראשון
ראשון קודם למעשה חמץ: ספרא
אדם מולד. הקודם לאדם הראשון
נולד: ספא נמי סא כתיב.
קרא גופיה שבתה ימים ודרוש נמי
ראשון דומא דשביעי: ספס נמי.
גבי לולב ס' הראשון למה לי:
מראשון ושמני נפקא. מדכתיב בהנהיג
שבתון מכלל דליק לאו שבתון ביניהו:
על פני ראשון. על ימים הקדומים
לו דהיינו חולו של מועד: לא נכנס
רמב"ם לא י"ז. דמשמע ריבויא
דכו' אלוטריך ה"ל למיטע: אלא
פסטי שלש ראשון. דכתיב במקרא
קודם דפסח ומקרא קודם דסוכות
ומזות לולב לא תותב לרב נחמן דהני
ראשון דכתיב בהו לאו למשמעיהו
קארו אלא שחא בעלמא הוא דנקרא
ראשון ודברא דבי ר' ישמעאל:
שכר ג' ראשון. שביעית הרגל דפסח
ושביעית הרגל דחג וגטילה לולב
שנקרא ראשונים וכו' לשנה ראשון:
לא שפסח על חמץ וגו'. ושביעית
פסח זמנה מתחלת שבע שנה בין
הערבים שכר טטה חמה לזר
שקיעה וכו' אמרין כפ' אחר להן
הממונה (י"א כה): ללויתיה דלבריה
מכי מתחרי כותלי דהייט מחמלת
ואלין וגמרין מנה דשמיטת תמיד
מתחלת שבע וקפא לן הסס מהני
דמזיד נשחט בשש שנות ומחמל
ומכני לן שחא כותלי בית המקדש
ללא מוטו רחשין התחיקו מלך ולא
משחרי עד שש ומחמל: ואיכא כל
הז וזר. יבער סמוך לשמיטתו משני
ולא שנה עד תשע יבער ששש:
זמן שמיטת קאמר רמב"ם. לא חלקה
תורה וקפא לזו זמנו ולא זמנו
הואיל וקפא לו זמן ואיסורו שנה
בכל לכול זמן אחד קבע: ספא אב
מלאכה. וזו הכפרה שלא לנרד
היא והכפרה חסר מלאכה ביו"ט
הלך הוא ראשון בארבעה עשר
קאמר: אף חמץ. הויר קד' הכתיב
לשחור מקלח יום ביעורו ולי יום
ביעורו ביום טוב מי שרי לשהיה
כלל ה' חמץ כו' ואכילה מזה
משכסה ועל כרחך השבתה
שאור כשחמץ ואם כן לא משכסה
אך חלק דאי לאו חמץ איכא
לממר ביום הראשון בין

[יבמות ט.
קדושין יז.
ב"מ ז.
שטות י.
זכמים מה.
[חולין עה].
פייטות כה:]

דחמץ חמץ השבתה שאור לאכילה חמץ וכו'. בפרק כל שעה
(לקמן כה) יליף ר' יהודה לאכול חמץ מו' שעות ולמעלה
שהוא בלא תעשה ור' שמעון פליג עליו ומחמל לא מלי למילף מירי
דלא הוקשה אכילה חמץ להשבתה שאור שמשש שעות ולמעלה אלא
להשבתה שאור של שבעת ימים וקשה
לרשב"א אמאי לא יליף כרת להשבתה
שאור מדחמץ לאכילה חמץ:
רמב"ם חולו של מועד.
אחרונה קא' לולב

איש ניטל במדינה אלא יום אחד:
כדתנא דבי ר' ישמעאל. א"ע.
דכתיב טובא כהק' ג'
מזות כתיב כולו וכל הכתוב
במזות אחד חסדי חמץ ואין להקשות
מזל דמזי ג' ראשון דרשין וקד'
ביום הראשון ללדרשין דילמא
הוא איכתיב ללך דרשא דמסתברא
דמהני דכתיב במקרא קודם דרש'
כולו ללך דרש': לא תשחט
את הפסח ועדיין חמץ קיים. הקשה
רשב"א כי יליף מהבא דחמץ חסור
מו' שעות ולמעלה וזא זמן שמיטת
הפסח אחר התמיד הו' ותמיד
שחמץ לפני חלות פסח וא"כ זמן
שמיטת לא הו' מיד אחר חלות עד
כדי שיהיה הקרבן תמיד וז"ל כיון
דדעינן חס שחט הפסח קודם תמיד
כד כדתנא הסס "חשיו זמן שמיטת
מחלות ואלין: זמן. שמיטת קאמר
רמב"ם. א"ע. דלמדת הוא דלא
תשחט על חמץ כל חד וחד כי
שחט דלמירין בפרק תמיד נשחט
(לקמן כה) וסס) שהשחט את הפסח על
החמץ עובר בלאו מ"מ כיון דלשחטן
דזכור על השבתה והזכיר שלא
לשחט פסח על חמץ סברא הוא
שזמן שמיטת הזכיר על השבתה:
דבריו ר' ישמעאל. תימה לר'
דנחא דבי רבי ישמעאל
נפקא ליה מקרא אחרינא וזכמה
דוכתיב* פריך מר' ישמעאל חמץ
דבי רבי ישמעאל:
(ואומר) כל מלאכה לא תעשו.
א"ע דשמיטת יעשה
גמלים גמלים מותר כדלמא בפרק
כל שעה (לקמן כה) גבי ערלה ב"סלה
על גבי גמלים דכרי הכל הפס מותר
וה"ל חמץ וה"ל דתנן כפ' כל שעה
(ז כה) לא יסוק צו תער וכו' וכו'
היינו מדרבנן דא"ר דסברא הוא
דקרא דתשביחו מיירי בכל ענין
אפילו אינו לריק לנחליו אי נמי כיון
דמתחלת הכפרה אינו יכול להטות
ממנו א"ע. סיהא לו הלא ממנו אחר
קד' חסור כמו נדרים וגדלות שחין
קריבין ביו"ט למ"ד (ב"ה דף יס כה)
אף על פי שיש בהן מלאכה הדיוט
לכסוף ומאן דשרי שרי מלהטות:
לחלק
את הפסח ועדיין חמץ קיים דברי רבי ישמעאל. רבי עקיבא אומר אינו צריך
הרי הוא אומר. אף ביום הראשון תשביחו שאור מבתיכם וכתוב כל מלאכה
לא (תעשו) ומצינו להבכרה שהיא אב מלאכה. ר' רבי יוסי אומר אינו צריך
דרי הוא אומר אף ביום הראשון תשביחו שאור מבתיכם מערב יום טוב
או אינו אלא ביו"ט תלמוד לומר אף חמץ ואי ביום טוב עצמו מי שרי דא
איתקש השבתה שאור לאכילה חמץ ואכילה חמץ לאכילה חמץ אומר רבא
שחמץ
לממר ביום הראשון בין

כה א מיי פ"א חב'
חמץ ומלח ב' מ

רבינו תנא
ואיכא דאמר
והשבתה שאור משכסה: אף חמץ.
אכין ורקין מיושטין אלמלא מקלה
היום מותר ומקלחו חסור ומעשה יס
לנו לחלק חמץ לאיסור וחמץ להיתר
ואיכא דאמר קד' הוא חץ בגמטריא
דחמץ ב"ט ג"ף ד"ף וקופס
ח' תחת אלף וז"ל במקום כ':
רשון דמקרא פסח.
רומא דקרא אהדי משמע ראשון
במשמעות דקרא שהוא יום קודם
לכל שבתה דקרא כיון דכתיב שבתה
וימים מזות תאכלו קד' ביום הראשון
ראשון קודם למעשה חמץ: ספרא
אדם מולד. הקודם לאדם הראשון
נולד: ספא נמי סא כתיב.
קרא גופיה שבתה ימים ודרוש נמי
ראשון דומא דשביעי: ספס נמי.
גבי לולב ס' הראשון למה לי:
מראשון ושמני נפקא. מדכתיב בהנהיג
שבתון מכלל דליק לאו שבתון ביניהו:
על פני ראשון. על ימים הקדומים
לו דהיינו חולו של מועד: לא נכנס
רמב"ם לא י"ז. דמשמע ריבויא
דכו' אלוטריך ה"ל למיטע: אלא
פסטי שלש ראשון. דכתיב במקרא
קודם דפסח ומקרא קודם דסוכות
ומזות לולב לא תותב לרב נחמן דהני
ראשון דכתיב בהו לאו למשמעיהו
קארו אלא שחא בעלמא הוא דנקרא
ראשון ודברא דבי ר' ישמעאל:
שכר ג' ראשון. שביעית הרגל דפסח
ושביעית הרגל דחג וגטילה לולב
שנקרא ראשונים וכו' לשנה ראשון:
לא שפסח על חמץ וגו'. ושביעית
פסח זמנה מתחלת שבע שנה בין
הערבים שכר טטה חמה לזר
שקיעה וכו' אמרין כפ' אחר להן
הממונה (י"א כה): ללויתיה דלבריה
מכי מתחרי כותלי דהייט מחמלת
ואלין וגמרין מנה דשמיטת תמיד
מתחלת שבע וקפא לן הסס מהני
דמזיד נשחט בשש שנות ומחמל
ומכני לן שחא כותלי בית המקדש
ללא מוטו רחשין התחיקו מלך ולא
משחרי עד שש ומחמל: ואיכא כל
הז וזר. יבער סמוך לשמיטתו משני
ולא שנה עד תשע יבער ששש:
זמן שמיטת קאמר רמב"ם. לא חלקה
תורה וקפא לזו זמנו ולא זמנו
הואיל וקפא לו זמן ואיסורו שנה
בכל לכול זמן אחד קבע: ספא אב
מלאכה. וזו הכפרה שלא לנרד
היא והכפרה חסר מלאכה ביו"ט
הלך הוא ראשון בארבעה עשר
קאמר: אף חמץ. הויר קד' הכתיב
לשחור מקלח יום ביעורו ולי יום
ביעורו ביום טוב מי שרי לשהיה
כלל ה' חמץ כו' ואכילה מזה
משכסה ועל כרחך השבתה
שאור כשחמץ ואם כן לא משכסה
אך חלק דאי לאו חמץ איכא
לממר ביום הראשון בין

ההוא
מדרי לנרא
א"ר רבי יוסי אומר
איש לריק וכו' וכו' וכו'
ויס בגמלי:

גמלין השים
תוס' ד"ס וכו' כה
מלאכה כסף הדור
שני מלכות צ"ל מלח:

גמלין השים
תוס' ד"ס וכו' כה
מלאכה כסף הדור
שני מלכות צ"ל מלח:

גמלין השים
תוס' ד"ס וכו' כה
מלאכה כסף הדור
שני מלכות צ"ל מלח: